

אברי, אחינו הבכור,

לזיכרונות הילדות שלנו יש טעם של חול ומלח - מחופשות המשפחה בסיני,
ואבק של הגולן, כשנסענו בשבתות לחפש אותך כשלא יצאת מהצבא לסוף
שבוע.

אבא היה נוהג ואומר לנו, "האף שלי אומר לי לפנות פה" בכבישים לא מסומנים
אל הבסיס הצבאי.

כשדלת הרכב נפתחה, דולי, הכלבה האהובה שלך, הייתה קופצת, ורצה -
ומוצאת אותך בשבילנו.

היית אדם טוב לב, שתמיד מוכן לעזור לכל אחד, מתנדב בשמחה ובאהבה.
השארית חותם על כל מי שפגשת, עם החיוך הרחב שלך והשמחה שהבאת
איתך.

אהבת ליצור קהילות - זה היה אחד הכישרונות הגדולים שלך.

לקבץ אנשים, ליצור מרחב של שייכות ותמיכה.

קבוצת הגברים שלך, "the men's" group, קבוצת הכדורגל, קהילות בכל
מקום שבו חיית.

היית מפורסם בזכות חלות השבת שאפית, וקבלות השבת שערכת, שבהן
בזמן הברכה ביקשת שכולם יגעו בחלה, ולפעמים המעגל היה כל כך גדול,
שאנשים נגעו אחד בכתפו של השני - מעגל של חיבור, של אהבה, של נתינה.
את הפיסה הראשונה של החלה היית מבקש להאכיל לאדם שליך -

"Feed thy brother first".

הפצת את אהבת השבת ואהבת הזולת.

היית אבא מסור לילדך.

אנחנו זוכרים אותך מסתובב איתם במנשא, מחזיק אותם קרוב אליך מגדל
אותם באהבה.

לימדת אותי, כשאני מגיעה לארץ, לעמוד יחפה על הדשא של ההורים -

להתחבר שוב לאדמת ילדותי, ליקום. לבית.

כשאבא חלה, הגעת מיד, וטיפלת בו בחמלה ובאהבה.

וכשאבא נקבר כאן, אמרת שליד המקום של אמא יש עוד מקום - וששם תרצה להיטמן.

והנה, חזרת הביתה. לאדמת ילדותך.

אנחנו מבקשים את סליחתך אם פגענו בך.

אנחנו מקווים שאתה מודע לגל האהבה העצום ששוטף אותנו מכל קצוות העולם - אנשים שמספרים לנו כמה נגעת בהם, כמה אהבו אותך.

אברי, אתה חופשי עכשיו.

אנחנו אוהבים אותך ושולחים אותך באהבה לאבא

You are loved

.You are love itself

.Soar high

יונית

